MIRCEA CEL MARE
ȘI SOLII

DE

DIMITRIE BOLINTINEANU

MIRCEA CEL MARE
ȘI SOLII

DE

DIMITRIE BOLINTINEANU

autor scenariu: prof. Ion C. Tănase

metodist: prof. Elisabeta Vescu

desene: Dumitru Hoșbotă

redactor: Mariana Geamănu

montaj: Olimpia Stroe

autor scenariu: prof. Ion C. Tănase

metodist: prof. Elisabeta Vescu

desene: Dumitru Hoșbotă

redactor: Mariana Geamănu

montaj: Olimpia Stroe

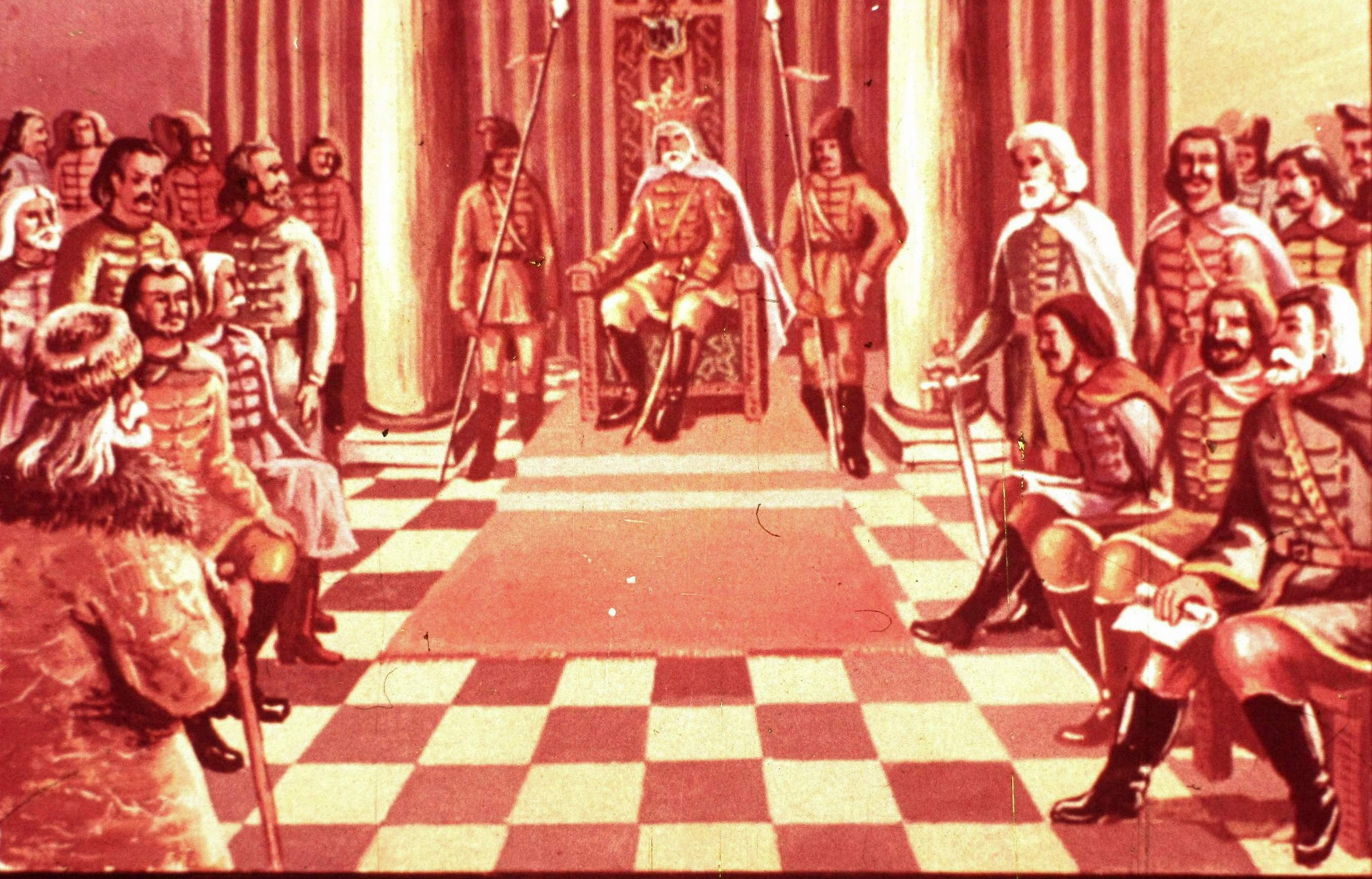

„Într-o sală-ntinsă printre căpitani,
Stă pe tronu-i Mircea incărcat de ani.“

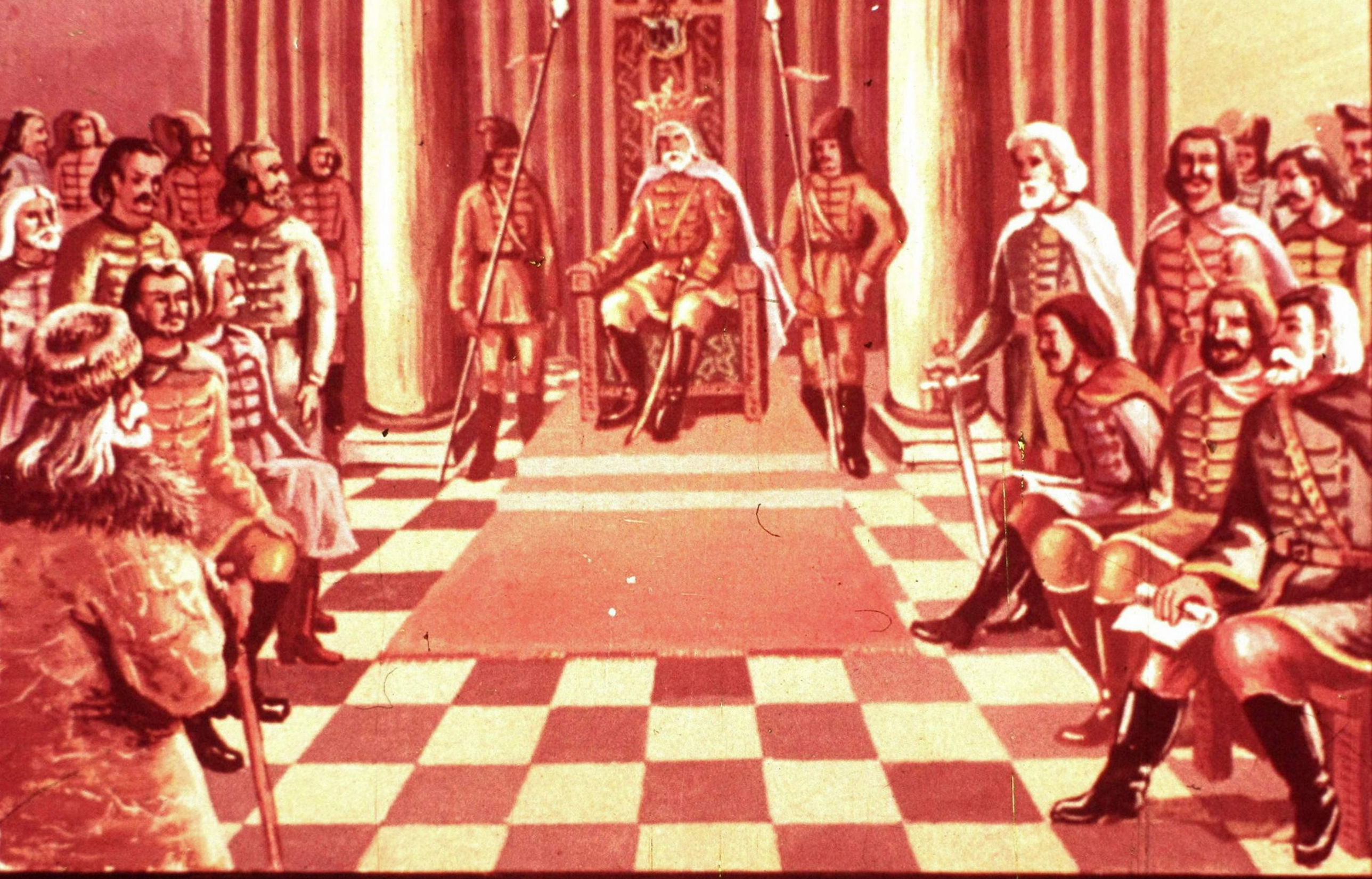

„Într-o sală-ntinsă printre căpitani,
Stă pe tronu-i Mircea incărcat de ani.“

„Astfel printre trestii tinere-nverzite
Un stejar intinde brațe vestejite,“

„Astfel printre trestii tinere-nverzite
Un stejar intinde brațe vestejite,“

„Astfel dupe dealuri verzi și numai flori
Stă bătrînul munte albit de ninsori.“

„Astfel dupe dealuri verzi și numai flori
Stă bătrînul munte albit de ninsori.“

„Curtea este plină, țara in mișcare, ...!“

„Curtea este plină, țara in mișcare, ...!“

„Soli trimiși de Poartă vin la adunare.“

„Soli trimiși de Poartă vin la adunare.“

„Toți stau jos — mic, mare, tînăr și bătrîn ...
Era nobil omul cînd era român."

„Toți stau jos — mic, mare, tînăr și bătrîn ...
Era nobil omul cînd era român."

„Solii dau firmanul. Mircea il citește,
Apoi, cu mărire, astfel le vorbește:“

„Solii dau firmanul. Mircea il citește,
Apoi, cu mărire, astfel le vorbește:“

— „Padișahul vostru, nu mă indoiesc,
Va să facă țara un pământ turcesc.“

— „Padișahul vostru, nu mă indoiesc,
Va să facă țara un pământ turcesc.“

„La aceste vorbe sala – a răsunat,
Dar un sol indată vorba a luat.“

„La aceste vorbe sala – a răsunat,
Dar un sol indată vorba a luat.“

— „Tu, ce într-această nație creștină
Strălucești ca ziua într-a ta lumină,“
— „Tu, o, doamne, cărui patru țări se-nchin,
Alah să te ție, dar ești un hain!“

— „Tu, ce într-această nație creștină
Strălucești ca ziua într-a ta lumină,“
— „Tu, o, doamne, cărui patru țări se-nchin,
Alah să te ție, dar ești un hain!“

„În murmură surdă vorbele-i se-neacă,
Cavalerii trage spadele din teacă.“

„În murmură surdă vorbele-i se-neacă,
Cavalerii trage spadele din teacă.“

„Mircea se-ndreptează iute către ei:
— „Respectați solia, căpitanii mei!“

„Mircea se-ndreptează iute către ei:
— „Respectați solia, căpitanii mei!“

„Apoi către solii Porții el vorbește:
— „Voi prin cari șahul astăzi mă cinstește!“

„Apoi către solii Porții el vorbește:
— „Voi prin cari șahul astăzi mă cinstește!“

„Mircea se inclină de ani obosit,
Însă al său suflet nu e-mbătrînit;“

„Mircea se inclină de ani obosit,
Însă al său suflet nu e-mbătrînit;“

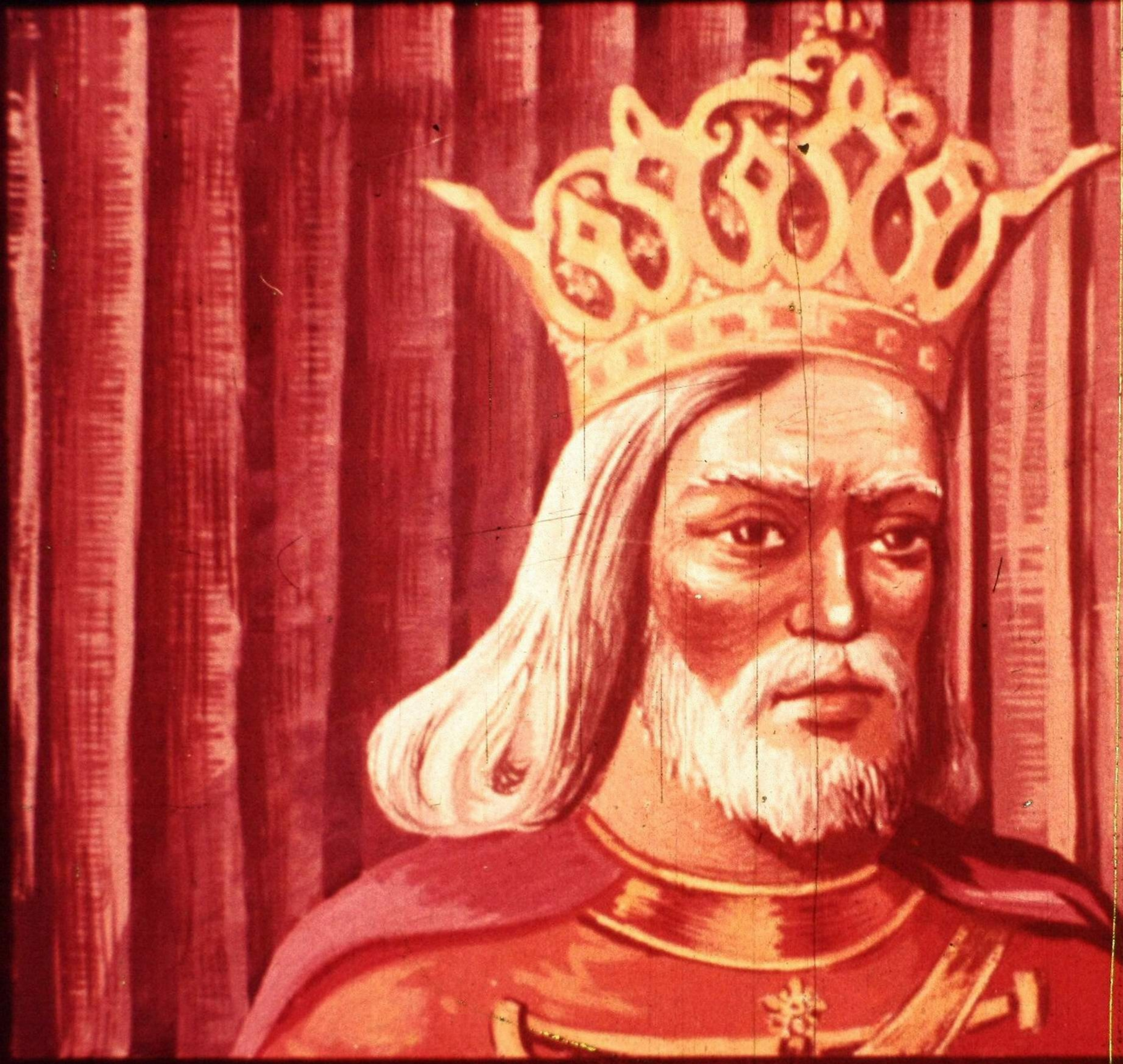

„Ochii săi sub gene albe și stufoase
Cu greu mai indreaptă săgeți veninoase;“

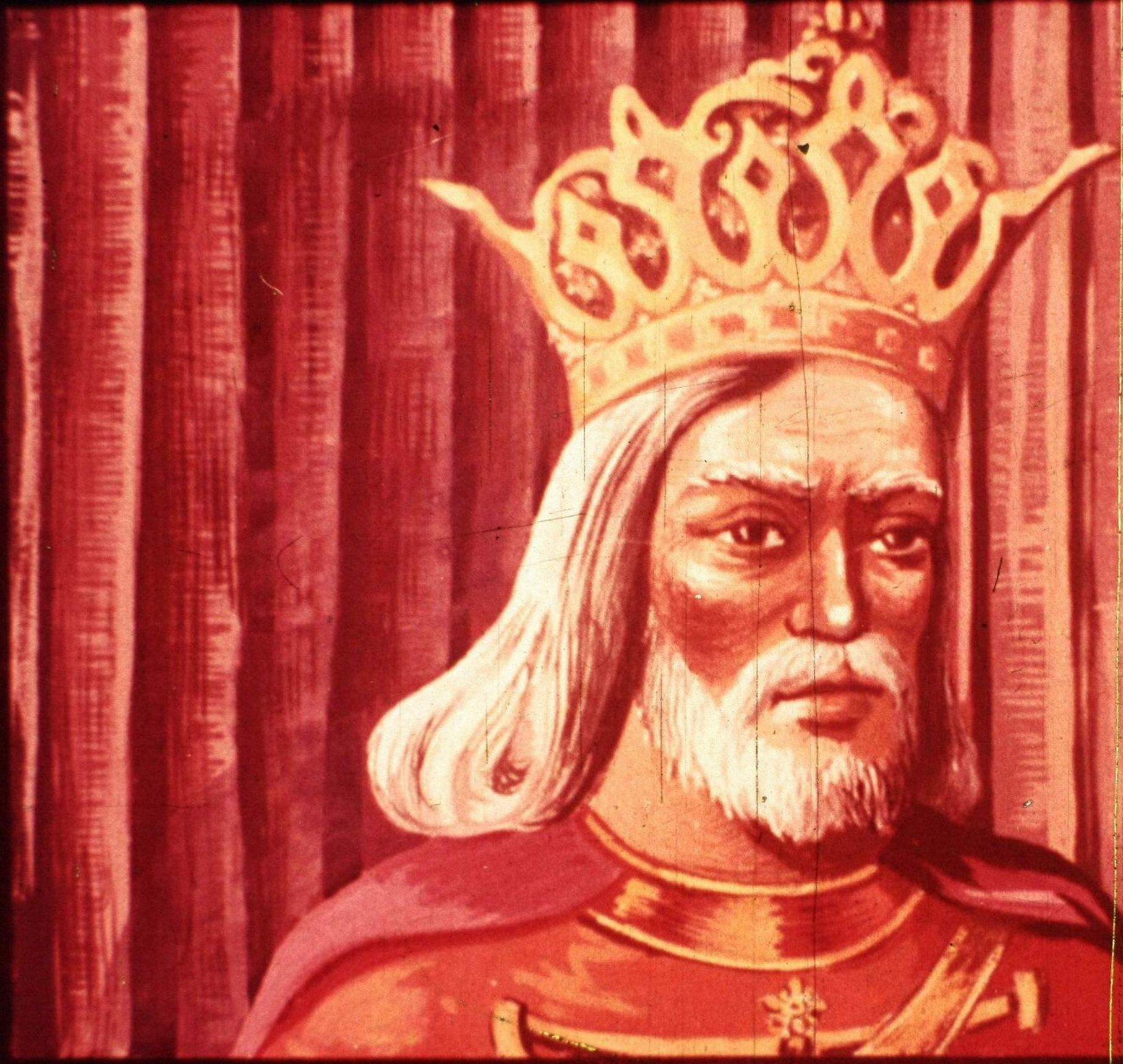

„Ochii săi sub gene albe și stufoase
Cu greu mai indreaptă săgeți veninoase;“

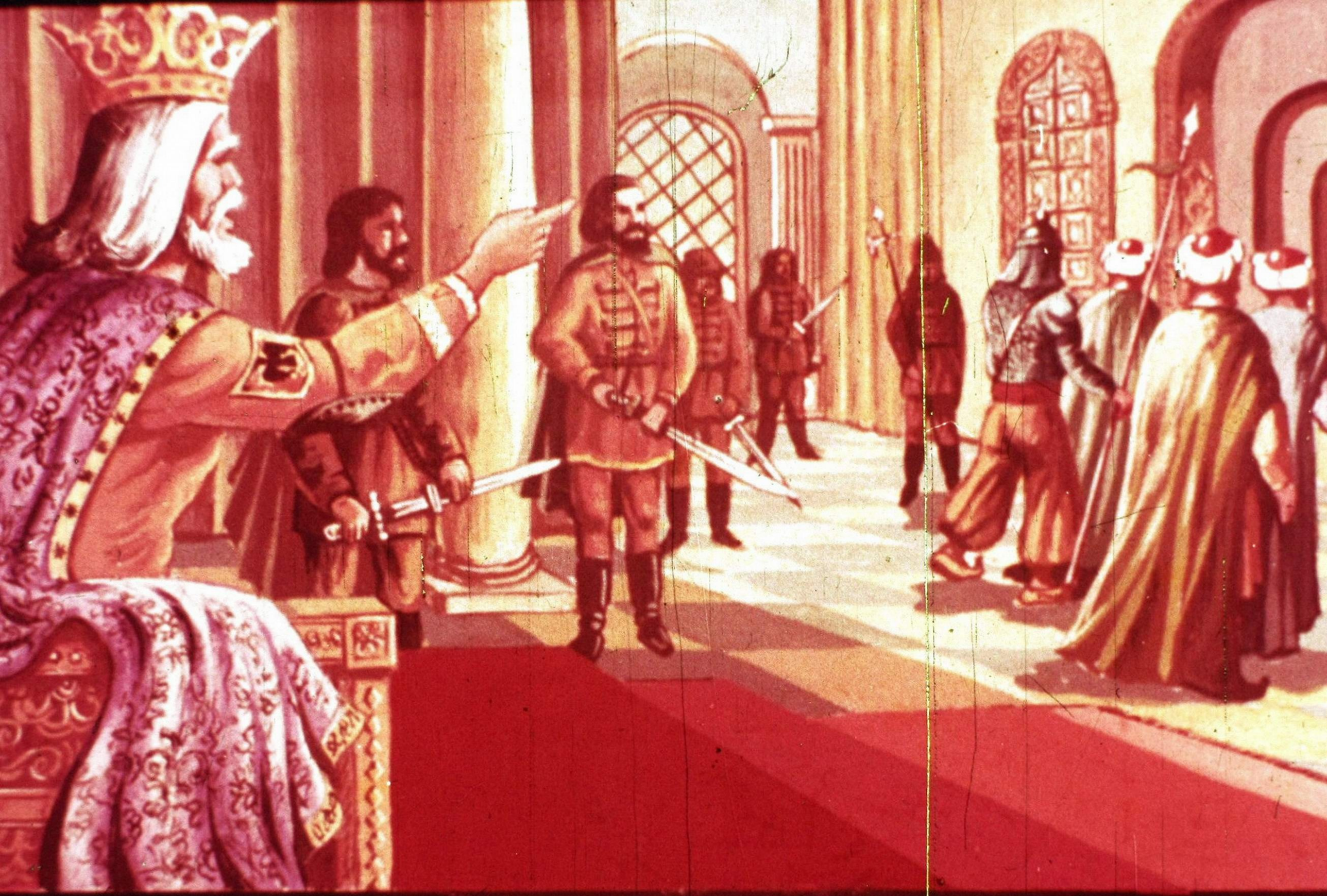

— „Mergeți la sultanul care v-a trimis,
Ș-orice drum de pace spuneți că e-nchis!“

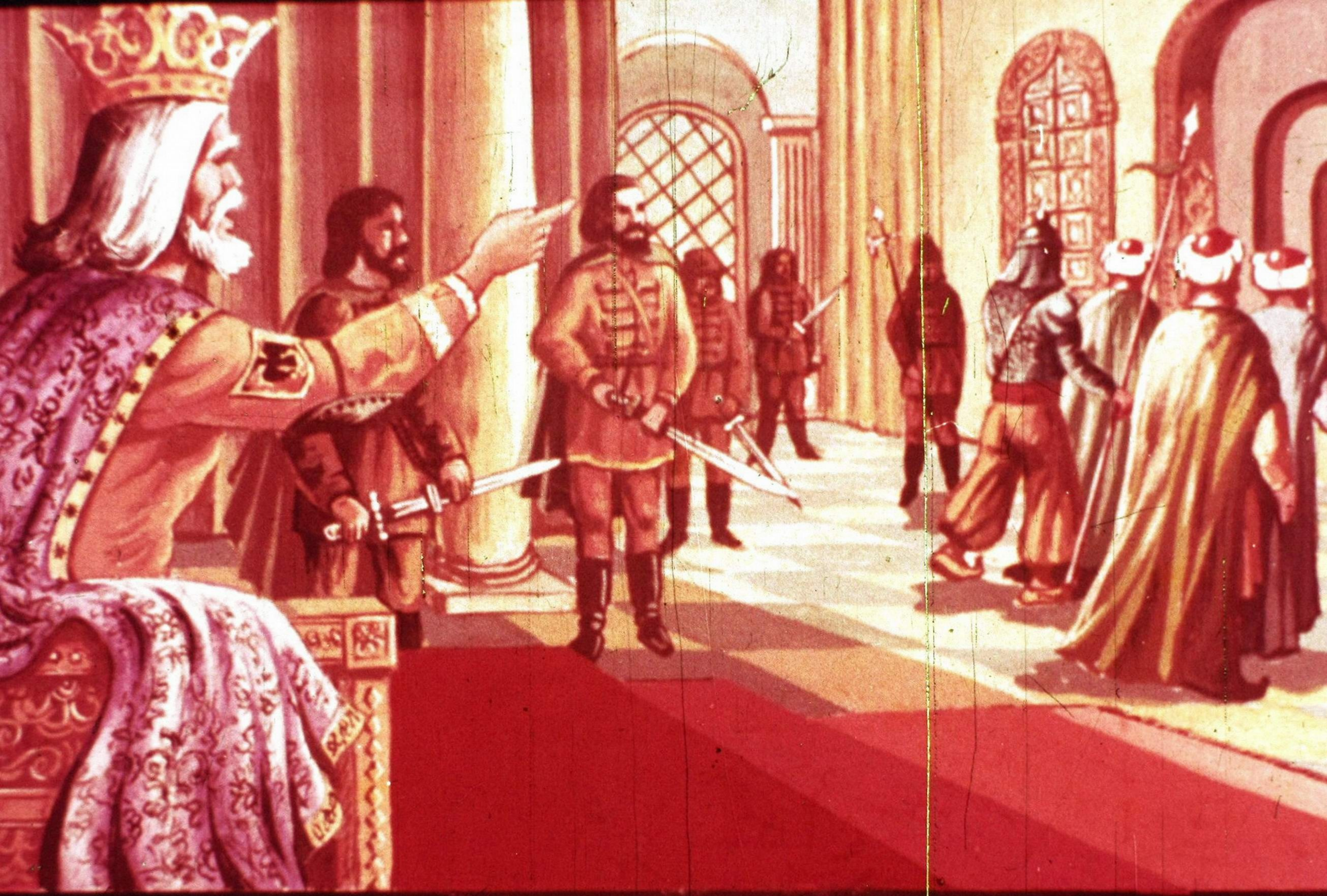

— „Mergeți la sultanul care v-a trimis,
Ș-orice drum de pace spuneți că e-nchis!“

„Apoi către curte domnul se indreaptă.
— „Fericirea țării de la noi s-așteaptă.“

„Apoi către curte domnul se indreaptă.
— „Fericirea țării de la noi s-așteaptă.“

„Viitor de aur țara noastră are
Și prevăz prin secoli a ei înălțare.“

„Viitor de aur țara noastră are
Și prevăz prin secoli a ei înălțare.“

SCRISOAREA III

DE

MIHAI EMINESCU

(fragment)

SCRISOAREA III

DE

MIHAI EMINESCU

(fragment)

„La un semn, un țărm de altul, legînd vas de vas, se leagă
Și în sunet de fanfare trece oastea lui întreagă;
Ieniceri, copii de suflet ai lui Allah și spahii
Vin de-ntunecă pămîntul la Rovine în cîmpii!
Răspîndindu-se în roiuri întind corturile mari
Numa-n zarea depărtată sună codrul de stejari.“

„La un semn, un țărm de altul, legînd vas de vas, se leagă
Și în sunet de fanfare trece oastea lui întreagă;
Ieniceri, copii de suflet ai lui Allah și spahii
Vin de-ntunecă pămîntul la Rovine în cîmpii!
Răspîndindu-se în roiuri întind corturile mari
Numa-n zarea depărtată sună codrul de stejari.“

„Iată vine – un sol de pace c-o năframă-n vîrf de băț.
Baiazid, privind la dînsul, îl întreabă cu dispreț:“

„Iată vine – un sol de pace c-o năframă-n vîrf de băț.
Baiazid, privind la dînsul, îl întreabă cu dispreț:“

— „Ce vrei tu?“
— „Noi? Bună pace! Şi de n-o fi cu bănat,
Domnul nostru-ar vrea să vază pe măritul împărat“.

— „Ce vrei tu?“
— „Noi? Bună pace! Şi de n-o fi cu bănat,
Domnul nostru-ar vrea să vază pe măritul împărat“.

„La un semn deschisă-i calea și s-apropie de cort
Un bătrîn atît de simplu, după vorbă, după port.“

„La un semn deschisă-i calea și s-apropie de cort
Un bătrîn atît de simplu, după vorbă, după port.“

— „Tu ești Mircea?“
— „Da-mpărate!“
— „Am venit să mi te-nchini,
De nu, schimb a ta coroană intr-o ramură de spini.“

— „Tu ești Mircea?“
— „Da-mpărate!“
— „Am venit să mi te-nchini,
De nu, schimb a ta coroană intr-o ramură de spini.“

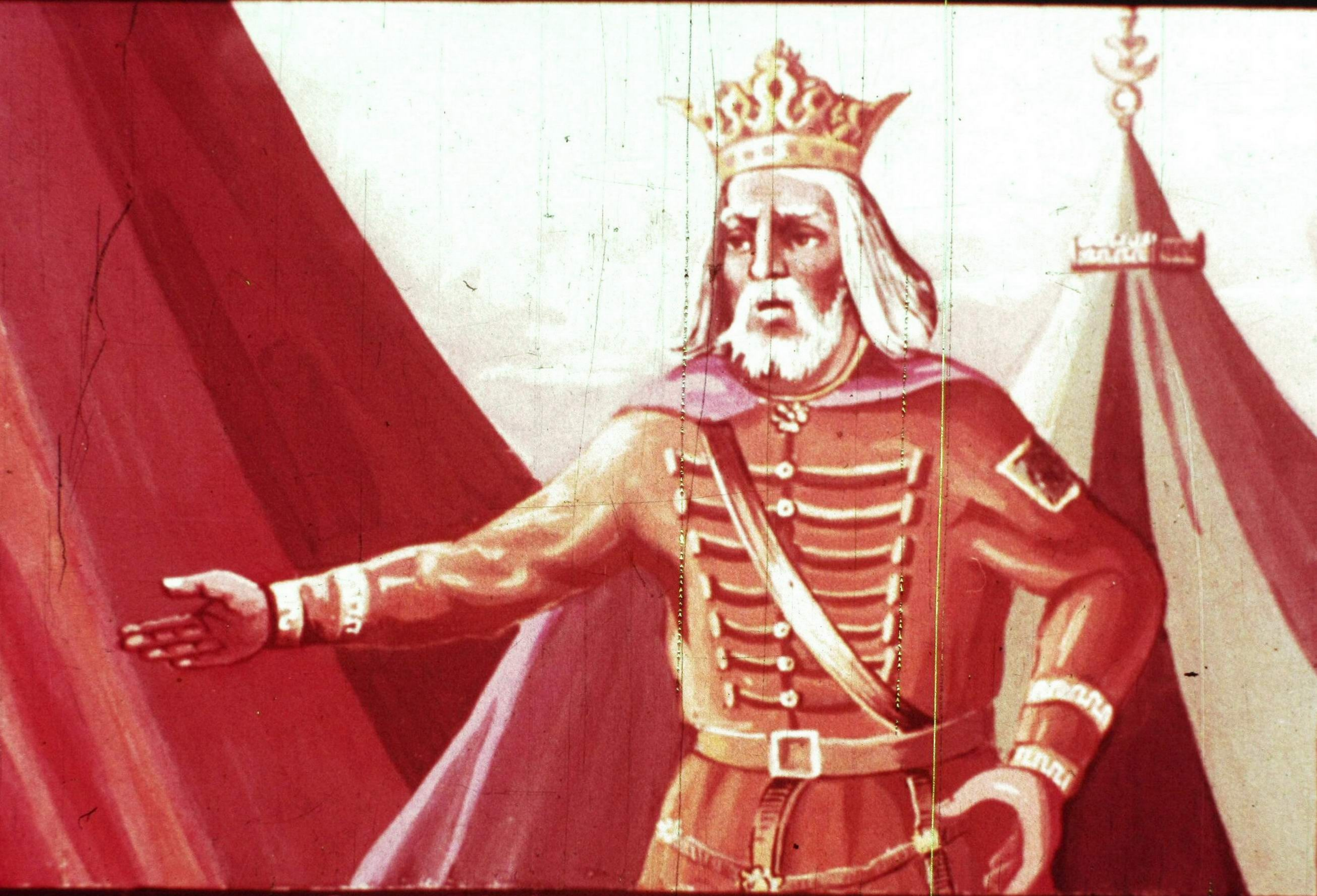

— „Orice gînd ai, împărate, și oricum vei fi sosit,
Cît sîntem încă pe pace, eu îți zic: Bine-ai venit!“...

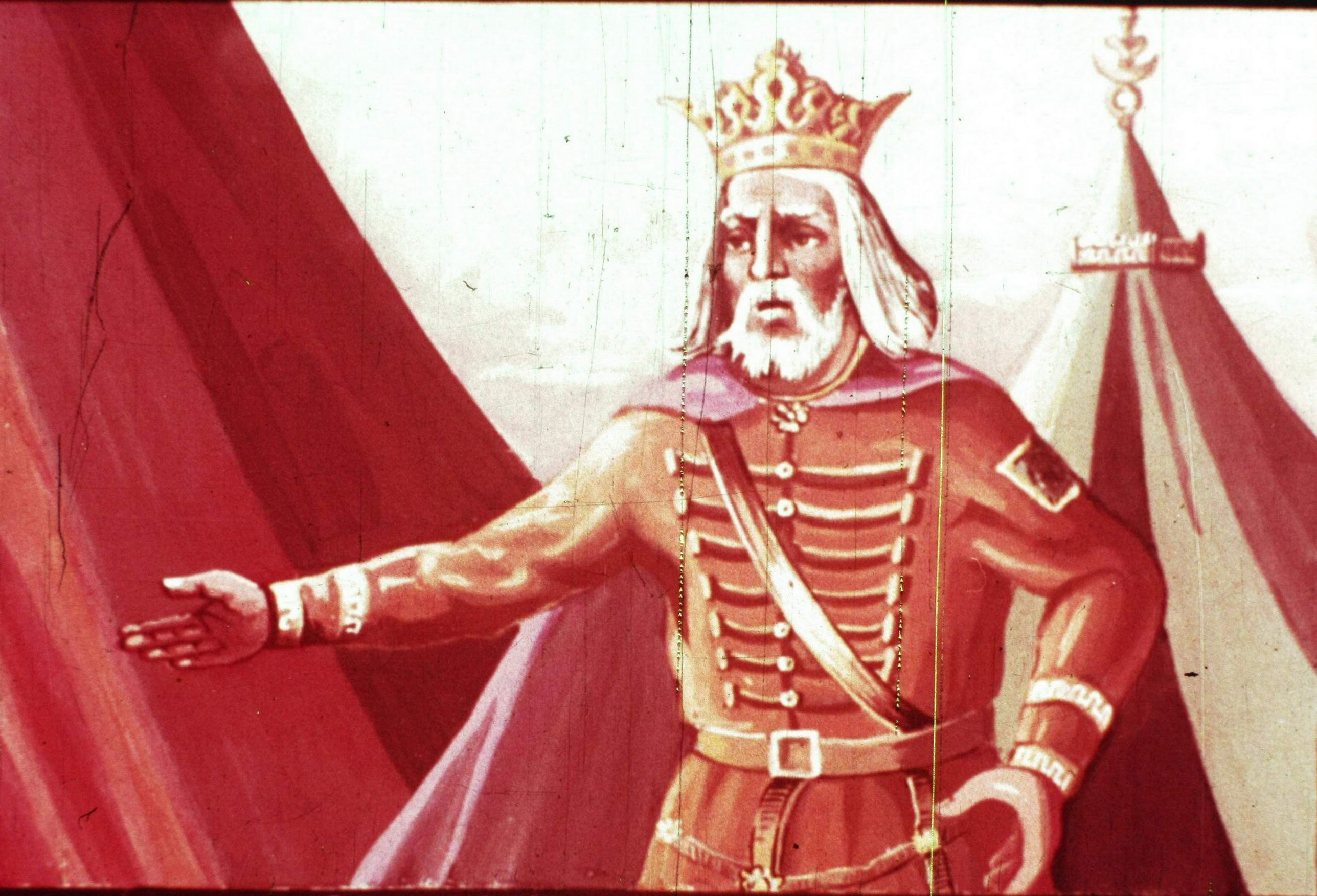

— „Orice gînd ai, împărate, și oricum vei fi sosit,
Cît sîntem încă pe pace, eu îți zic: Bine-ai venit!“...

— „Cum? Cînd lumea mi-e deschisă, a privi gîndești că pot
Ca întreg Aliotmanul să se-mpiedice de-un ciot?“...

— „Cum? Cînd lumea mi-e deschisă, a privi gîndești că pot
Ca întreg Aliotmanul să se-mpiedice de-un ciot?“...

— „De-un moșneag, da, impărate, căci moșneagul ce privești
Nu e om de rînd, el este Domnul Țării-Românești.
Eu nu ți-aș dori vreodată să ajungi să ne cunoști,
Nici ca Dunărea să-nece spumegînd a tale oști.“

— „De-un moșneag, da, impărate, căci moșneagul ce privești
Nu e om de rînd, el este Domnul Țării-Românești.
Eu nu ți-aș dori vreodată să ajungi să ne cunoști,
Nici ca Dunărea să-nece spumegînd a tale oști.“

„N-avem oşti, dară iubirea de moşie e un zid
Care nu se-nfiorează de-a ta faimă, Baiazid!“

„N-avem oşti, dară iubirea de moşie e un zid
Care nu se-nfiorează de-a ta faimă, Baiazid!“

„Și abia plecă bătrînul... Ce mai freamăt, ce mai zbucium!
Codrul clocoti de zgomot și de arme și de bucium,
Iar la poala lui cea verde mii de capete pletoase,
Mii de coifuri lucitoare ies din umbra-ntunecoasă;“

„Și abia plecă bătrînul... Ce mai freamăt, ce mai zbucium!
Codrul clocoti de zgomot și de arme și de bucium,
Iar la poala lui cea verde mii de capete pletoase,
Mii de coifuri lucitoare ies din umbra-ntunecoasă;“

„Călăreții implu cîmpul și roiesc după un semn
Și în caii lor sălbatici bat cu scările de lemn,
Pe copite iau în fugă fața negrului pămînt,
Lănci scînteie lungi în soare arcuri se întind în vînt."

„Călăreții implu cîmpul și roiesc după un semn
Și în caii lor sălbatici bat cu scările de lemn,
Pe copite iau în fugă fața negrului pămînt,
Lănci scînteie lungi în soare arcuri se întind în vînt."

„În zadar striga-mpăratul ca și leul in turbare
Umbra morții se întinde tot mai mare și mai mare;
În zadar flamura verde o ridică inspre oaste,
Căci cuprinsă-i de pieire și în față și in coaste,
Căci se clatină rărite șiruri lungi de bătălie;“

„În zadar striga-mpăratul ca și leul in turbare
Umbra morții se întinde tot mai mare și mai mare;
În zadar flamura verde o ridică inspre oaste,
Căci cuprinsă-i de pieire și în față și in coaste,
Căci se clatină rărite șiruri lungi de bătălie;“

„Cad asabii ca și pilcuri risipite pe cimpie,
În genunchi cădeau pedeștri, colo caii se răstoarnă;“

„Cad asabii ca și pilcuri risipite pe cimpie,
În genunchi cădeau pedeștri, colo caii se răstoarnă;“

„Mircea însuși mină-n luptă vijelia-ngrozitoare,
Care vine, vine, vine, calcă totul în picioare;
Durduind soseau călării ca un zid înalt de suliți,
Printre cetele păgine trec rupindu-și large uliți;
Risipite se împrăștie a dușmanilor șiraguri."

„Mircea însuși mină-n luptă vijelia-ngrozitoare,
Care vine, vine, vine, calcă totul în picioare;
Durduind soseau călării ca un zid înalt de suliți,
Printre cetele păgine trec rupindu-și large uliți;
Risipite se împrăștie a dușmanilor șiraguri."

„Acea grindin-oțelită inspre Dunăre o mină,
Iar în urma lor se-ntinde falnic armia română."

„Acea grindin-oțelită inspre Dunăre o mină,
Iar în urma lor se-ntinde falnic armia română."

SFINȘIT

1987

SFINȘIT

1987